

PREBUĎTE SA!

LUDIA, prebuďte sa z oloveného spánku! Spoznajte to nedôstojné bremeno, ktoré nosíte a ktoré s nevysslovne húževnatým tlakom dolieha na milióny ľudí. Odhodte ho! Stojí za to, aby ste ho niesli? Ani len jedinú sekundu nie!

Čo skrýva? Prázdne plevy, ktoré sa placho rozplynú pred závanom Pravdy. Premárnili ste čas i silu pre nič. Preto rozlomte okovy, ktoré vás pútajú a konečne sa oslobodte!

Ten človek, ktorý ostáva vnútorne spútaný, bude večne otrokom, i keby bol kráľom.

Spútavate sa všetkým, čo sa snažíte naučiť. Uvažujte: učením sa nútite stále do cudzích foriem, ktoré vymysleli druhí, pripájate sa dobrovoľne k cudziemu presvedčeniu a prisvojujete si len to, čo iní prežili v sebe a *pre seba*.

Rozmýšľajte: Jedno nie je pre všetkých! Čo jednému prospieva, môže druhému škodiť. Každý jednotlivec má ísť svojou vlastnou cestou k zdokonaľovaniu. Jeho výzbrojou na to sú mu schopnosti, ktoré nosí v sebe. Podľa tých sa má riadiť a na nich budovať! Ak to nerobí, zostáva cudzincom sám sebe a bude stáť vždy *vedľa* naučeného, ktoré v ňom nemôže nikdy ožiť. Tým je pre neho vylúčený akýkoľvek úžitok. Živori bez možnosti pokroku.

Dávajte pozor vy, ktorí sa vážne usilujete o Svetlo a Pravdu:

Každý jednotlivec musí cestu k Svetlu prežiť v sebe, musí ju *sám* objaviť, ak chce po nej bezpečne putovať. Len to, čo človek vnútorne prežil, čo precítil vo všetkých obmenách, len to dokonale pochopil!

Utrpenie a tiež radosť neustále klopú, aby povzbudili, aby vyburcovali k duchovnému prebudeniu. V jedinej sekunde býva potom človek oslobodený od všetkej ničotnosti každodenného života a naplnený predtuchou vycituje ako v šťastí, tak i v bolesti spojenie s Duchom, ktorý prúdi všetkým, čo žije.

A *všetko* je predsa život, nič nie je mŕtve! Blaho tomu, kto také okamihy uchopí, udrží a týmto spojením sa vznesie nahor. Nesmie sa pritom pridržať strnulých foriem, ale každý sa má vyvíjať sám, z vlastného vnútra.

Nevšímajte si posmievačov, ktorí sú dosiaľ odcudzení duchovnému životu. Ako opití, ako chorí stoja pred veľkým dielom stvorenia, ktoré nám tak mnoho poskytuje. Vlečú sa pozemským životom tápavo ako slepci a vôbec nevidia celú tú nádeheru okolo seba!

Sú zmätení, oni spia; lebo ako môže človek napríklad tvrdiť, že existuje len to,

5. PREBUĎTE SA!

čo vidí? Že tam, kde svojím zrakom nemôže nič spozorovať, niet života? Že odumretím svojho tela aj on sám prestane jestvovať len preto, že pre svoju slepotu nemohol sa svojím zrakom presvedčiť o opaku? Či nevie teraz už podľa mnohých vecí, ako úzko je obmedzená schopnosť oka? Či nevie ešte, že to súvisí so schopnosťou jeho mozgu, viazaného na priestor a čas? Že z toho dôvodu *nemôže* svojím okom rozoznať nič, čo sa vznáša *nad* priestorom a časom? Neujasnilo sa ešte žiadnemu z týchto posmievačov také logické rozumové odôvodnenie? Duchovný život, nazývaný tiež druhý svet, je predsa len niečo, čo stojí úplne nad pozemským rozdelením času a priestoru a čo potrebuje teda rovnorodú cestu, aby bolo poznané.

Avšak naše oko niekedy nevidí ani to, čo sa dá zaradiť do priestoru a času. Vezmime si len kvapku vody, ktorej úplnú čistotu dosvedčí každé oko, ak ju ale pozorujeme drobnohľadom, odkryje nám milióny živých bytostí, ktoré medzi sebou nemilosrdne bojujú a ničia sa. Či nie sú niekedy vo vode, vo vzduchu bacily takej sily, že môžu zničiť ľudské telo, a predsa ich oko nerozozná? Avšak pod zaostreňými prístrojmi stávajú sa viditeľnými.

Kto sa po tomto odváži ešte tvrdiť, že nevidíte nič nového, doteraz neznámeho, len čo tieto prístroje zaostríte? Môžete ich zaostriť tisíckrát, miliónkrát a vaše zrenie nedospeje ku koncu, ale budú sa vám otvárať nové svety, ktoré ste predtým nemohli ani vidieť, ani tušiť, ale tu predsa boli.

Logické myslenie vyvodí rovnaký záver aj zo všetkého ostatného, čo doteraz mohli nazhromaždiť vedy. Poskytuje výhľad na neustály vývoj, avšak nikdy nie na koniec.

Čo je teda druhý svet? To *slovo* mylí mnohých. Druhý svet je jednoducho všetko to, čo je pozemskými prostriedkami nespoznateľné. Pozemské prostriedky sú však oči, mozog a všetky ostatné telesné orgány, práve tak ako nástroje, napomáhajúce ich dôkladnejšiu a presnejšiu činnosť a tiež ich širší rozsah.

Mohlo by sa teda povedať: druhý svet je všetko to, čo je za poznávacou schopnosťou nášho telesného zraku. *Ale medzi týmto a záhrobným svetom niet odlúčenia ani žiadnej priepasti! Všetko je jednotné ako celé stvorenie. Jediná sila prúdi týmto a tiež oným svetom, všetko pôsobí a žije z tohto jediného prúdu života, tým je s ním nerozlučne spojené. Z toho vyplýva nasledovné:*

Ak ochorie jedna časť z tohto celku, musí sa účinok toho pocítiť v časti druhej, tak ako je to v tele. Nezdravé látky tejto druhej časti prúdia potom následkom príťažlivosti rovnorodého k časti chorej a zosilňujú tak chorobu ešte viac. Len čo sa však taká choroba stane nevyliciteľnou, vyplýva z toho nutnosť odstrániť chorý úd násilím, ak nemá trvale trpieť celok.

Z tohto dôvodu sa prispôbte. Nie tento a druhý svet, ale len jedno jednotné bytie! Pojem ich rozdelenia vynašiel jedine človek, ktorý nemôže prehliadnuť všetko a ešte sa považuje za stredobod a hlavný bod jemu viditeľného okolia. A predsa jeho okruh pôsobenia je väčší. Avšak svojím mylným názorom o oddelení týchto

5. PREBUĎTE SA!

dvoch svetov sa človek neprirodzene obmedzuje, prekáža svojmu pokroku a uvoľňuje priestor nespútanej fantázii, prinášajúcej znetvorené obrazy.

Je potom prekvapujúce, keď mnohí ľudia majú v dôsledku toho len neveriaci úsmev pre „druhý svet“, iní ho zase až chorobne otrocky zbožňujú, alebo sa to zvrhne na fanatizmus? Môže sa tu niekto ešte diviť, že u niektorých ľudí to prerástlo do plachej úzkosti, ba i strachu a hrôzy?

Preč s tým všetkým! Načo toto súženie? Treba zboriť túto hranicu, ktorú sa snažil postaviť ľudský omyl, ktorá však nikdy nejstvovala! Doterajšie nesprávne stanovisko dáva vám tiež rovnako nesprávny základ, na ktorom sa márne a donekonečna snažíte vybudovať pravú vieru, teda vnútorné presvedčenie. Pritom narážate na miesta, úskalia, na ktorých sa musíte zapotácať v pochybnostiach, alebo vás prinútiť samé zrútiť celú stavbu, aby ste sa potom všetkého vzdali v zúfalstve alebo v hneve.

Škodu pritom utrpíte len sami, pretože to pre vás nie je žiadny pokrok, iba zastavenie sa alebo krok späť. Takto sa vám iba predlžuje cesta, ktorou raz musíte prejsť.

Až konečne pochopíte stvorenie ako jeden celok, akým skutočne je, ak nebudete robiť rozdiel medzi týmto a oným svetom, potom máte priamu cestu, vlastný cieľ sa vám priblíži, vzostup vám urobí radosť a dá plné zadost'učinenie. Potom budete môcť omnoho lepšie vycit'ovať a rozumieť zvratným pôsobeniam, ktoré ako životné teplo pulzujú tým jednotným celkom, pretože všetko pôsobenie je poháňané a udržiavané tiež jedinou silou. Zsvitne vám tak svetlo Pravdy!

Čoskoro poznáte, že u mnohých ľudí je dôvodom posmechu iba pohodlnosť a lenivosť len preto, že by to vyžadovalo námahu zbúrať všetko doteraz naučené a vymyslené a postaviť nové. U iných to zasahuje do ich zaužívaného spôsobu života, a preto je im to nepohodlné.

Takýchto ľudí treba nechať, nehádať sa s nimi, avšak svoje znalosti ochotne ponúknuť tým, ktorí sa neuspokojujú pominuteľnými pôžitkami, ale v pozemskom bytí hľadajú *viac* než len napĺňanie svojho tela ako zvieratá. Ak takýmto ľuďom dávate poznanie toho, ktoré sa aj vám dostáva, vtedy nezahrabávate hrivnu, pretože zvratným pôsobením sa dávaním tiež i vaše vedenie obohacuje a posilňuje.

Vo vesmíre pôsobí večný zákon: len dávaním sa môže aj prijímať, pokiaľ ide o trvalé hodnoty! To zasahuje tak hlboko, že preniká celým stvorením ako svätý odkaz vášho Stvoriteľa. Nezištné dávať, pomáhať, kde je o to núdza, mať porozumenie pre blížneho aj pre jeho slabosti znamená prijímať, lebo to je tá priama, pravá cesta k Najvyššiemu!

A toto opravdivé chcenie prinesie vám ihneď pomoc, silu! Len jediné čestné a hlboko precítené pranie dobra a rozpoltí sa akoby plamenným mečom z druhej, doteraz pre vás neviditeľnej strany tá stena, ktorú si samy vaše myšlienky doteraz vybudovali ako prekážku; lebo vy ste zajedno s tým obávaným, popieraným alebo vytúženým druhým svetom, ste s ním úzko a nerozlučne spojení.

5. PREBUĎTE SA!

Skúste to; veď vaše myšlienky sú ako poslovia, ktorých vysielate. Vracajú sa späť obťažkané tým, čo ste mysleli, nech je to dobré alebo zlé. Tak je to v skutočnosti. Pamätajte na to, že vaše myšlienky sú veci, ktoré sa duchovne formujú a často stávajú sa útvarmi, pretrvávajúcimi pozemský život vášho tela, potom sa vám mnohé ujasní.

Preto sa celkom správne hovorí: „Ich skutky pôjdu za nimi!“ Myšlienkové vytvory sú skutkami, ktoré vás budú raz očakávať! Tieto skutky vytvárajú okolo vás jasné alebo tmavé kruhy, ktorými musíte prejsť, aby ste prenikli do duchovného sveta. Tu nepomôže žiadna ochrana, žiadny zásah, pretože vy sami máte rozhodovať o sebe. Vy sami musíte preto urobiť prvý krok ku všetkému. Nie je ťažký, závisí to iba od chcenia, ktoré sa prejavuje myšlienkami. Tak sami nesiete v sebe nebo ako aj peklo.

Rozhodnúť sa môžete, ale potom ste bezpodmienečne podrobení následkom svojho myslenia a chcenia! Sami si vytvárate tieto následky, preto k vám volám:

Udržujte krb svojich myšlienok čistý, tak založíte mier a budete šťastní!

Nezabúdajte, že každá vami vytvorená a vyslaná myšlienka priťahuje na svojej ceste všetko rovnorodé, alebo prílišne k iným rovnorodým myšlienkam. Tým sa stáva silnejšou a silnejšou, až nakoniec nájde i cieľ, mozog, ktorý možno len raz na sekundu zabudne na seba, a tým dá priestor takým vznášajúcim sa myšlienkovým formám, aby k nemu prenikli a zapôsobili.

Len pomyslíte na to, aká zodpovednosť potom na vás padne, keď sa myšlienka stane skutkom prostredníctvom niekoho, na koho mohla zapôsobiť! Táto zodpovednosť sa prejaví už tým, že každá jednotlivá myšlienka má s vami trvalé spojenie akoby neroztrhnutelným vláknom a vracia sa k vám opäť so silou získanou po ceste, aby vás znovu zaťažila, alebo oblažila, vždy podľa druhu, ktorý ste vytvorili.

Tak stojíte vo svete myšlienok a svojím terajším spôsobom myslenia vytvárate v ňom priestor myšlienkovým formám, ktoré sa vášmu mysleniu podobajú. Preto neplytvajte silou myslenia, ale zbierajte ju na obranu a na *jasné* myslenie, ktoré ako oštep vychádza a na všetko pôsobí. Vytvorte tak zo svojho myslenia *posvätnú kopyu*, ktorá bojuje za dobro, lieči rany a podporuje celé stvorenie!

Svoje myslenie zamerajte preto na činorodé napredovanie! Aby ste to uskutočnili, musíte zatriať nejedným stĺpom, podopierajúcim dávno získané názory. Často to býva nejaký pojem, ktorý pre nesprávne pochopenie nedovolí nájsť pravú cestu. Musí sa vrátiť k bodu, kde bol pojem vytvorený. Záblesk svetla zrúti celú stavbu, ktorú človek po desaťročia namáhavo budoval, a po kratšom alebo dlhšom omráčení dá sa znovu do diela! *Musí* to tak byť, lebo vo vesmíre niet zastavenia. Zoberme si napríklad pojem času:

Čas plynie! Časy sa menia! Tak počuť hovoriť ľudí a pritom sa mimovoľne vynorí v duchu obraz: *Vidíme okolo seba plynúť časy v neustálej zmene!*

Takýto obraz sa stane zvykom a pre mnohých ľudí aj pevným základom, na

5. PREBUĎTE SA!

ktorom stavajú ďalej a usmerňujú tiež svoje skúmanie a hĺbanie. Ale netrvá to dlho a potom narazia na prekážky, ktoré si vzájomne odporujú. Ani pri najlepšej vôli sa už všetko nezhoduje. Tápajú a ponechávajú medzery, ktoré i napriek všetkému hĺbaniu už viac nemožno zaplniť.

Potom sa nejeden človek domnieva, že na takých miestach, kde logické myslenie nenachádza oporu, mala by sa použiť *viera* ako náhrada. To je však nesprávne! Človek nemá veriť veciam, ktoré nemôže pochopiť! Musí sa snažiť, aby im porozumel; inak otvára bránu dokorán omylom a omyly vždy znehodnocujú Pravdu!

Veriť bez pochopenia je len ťažkopádnosť a lenivosť myslenia! To nevedie ducha nahor, ale ho stláča nadol. Preto hlavu hore, máme skúšať, skúmať. Túžba po tom nie je v nás nadarmo.

Čas! Plynie skutočne? Prečo sa pri tejto zásade naráža na prekážky, ak sa to má ďalej domyslieť? Celkom jednoducho preto, že základná myšlienka je *nesprávná; lebo čas stojí!* Ale my sa mu ponáhľame v ústrety! My sa ženieme do času, ktorý je večný a hľadáme v ňom Pravdu.

Čas stojí. Zostáva rovnaký dnes, včera i o tisíc rokov! Menia sa len formy. Noríme sa do času, aby sme čerpali z lona jeho záznamov, aby sme obohatili svoje vedenie v zbierkach času! Lebo nič sa mu nestratilo, všetko uchoval. Nezmenil sa, pretože je večný.

Aj ty, ó, človeče, ostávaš vždy len ten istý, či si mladý alebo starec! Zostávaš tým, čím si! Necítil si to už sám? Nepoznávaš zreteľne rozdiel medzi svojím zovňajškom a svojím „ja“? Medzi tvojím telom, ktoré je podrobené zmenám a tebou, duchom, ktorý je večný?

Hľadáte Pravdu! Čo je Pravda? To, čo dnes cítite ako Pravdu, zajtra už spoznáte ako omyl a neskoršie v tomto omyle zase objavíte zrnká Pravdy! Lebo i zjavenia menia svoje formy. Tak to s vami pokračuje pri tvrdošijnom hľadaní, avšak touto premenou stávate sa zrelšími!

Pravda zostáva vždy rovnaká, tá sa nemení; ved' je večná! A pretože je večná, nebude ju možné nikdy čisto a skutočne pochopiť pozemskými zmyslami, ktoré poznajú iba zmenu tvarov!

Staňte sa preto duchovnými! Oslobod'te sa od všetkých pozemských myšlienok a *získate* Pravdu, budete v Pravde, aby ste sa v nej kúpali, trvale ožiarení jej čistým svetlom; lebo vás úplne obklopí. Budete v nej plávať, len čo sa stanete duchovnými.

Potom už nebudete viac potrebovať namáhavo sa učiť vedám, nebude potrebné obávať sa žiadnych omylov, pretože na každú otázku budete mať už vopred odpoveď v samotnej Pravde! Získate ešte viac, pretože si už nebudete klásť žiadne otázky, budete všetko vedieť, všetko chápať, keďže váš duch bude *žiť* v čistom Svetle a Pravde!

Preto sa duchovne oslobod'te! Rozlámete všetky putá, ktoré vás držia dolu! Ak sa vám pritom vyskytnú prekážky, jasajte im v ústrety s radosťou, lebo znamenajú pre

5. PREBUĎTE SA!

vás cestu ku slobode a sile! Považujte ich za dar, z ktorého vám vyplynú výhody a hravo ich premôžete!

Buď sa vám predkladajú, aby ste sa na nich učili a rozvíjali sa, čím si rozmnožujete svoju výzbroj pre vzostup, alebo sú to zvrtné účinky viny, ktorú si tým odpykáte a môžete sa od nej oslobodiť. V oboch prípadoch vás povedú napred. Preto sviežo cez ne, je to pre vašu spásu!

Je bláznovstvom hovoriť o ranách osudu alebo o skúškach. Každý boj a každé utrpenie je *pokrokom*. Ľuďom sa tým dáva príležitosť vymazať tieň predošlých pochybení. Ved' ani halier nemôže byť z nich nikomu odpustený, pretože kolobeh večných zákonov je aj v tomto ohľade vo vesmíre neposunutelný, v ňom sa prejavuje tvorivá vôľa Boha Otca, ktorý nám tým odpúšťa a zmazáva všetko temné.

Najmenšia odchýlka od týchto zákonov a svet by sa rozpadol na trosky. Tak jasne a múdro je všetko zariadené.

Kto však má z minulosti veľmi mnoho vyrovnávať, či nutne nezmalomyseľne, či sa nezhrozí pred odpykaním každej viny?

Môže s tým začať plný dôvery a radostne, môže byť bez obáv, ak skutočne *pocitívo chce!* Ved' *vyrovnanie* môže sa vytvoriť protiprúdom sily dobrého chcenia, ktoré v duchovnom – podobne ako iné myšlienkové formy – oživne a stane sa mocnou zbraňou, schopnou zmazať každú t'archu temna, každé bremeno a duchovné „ja“ priviesť k Svetlu!

Sila chcenia! Táto tak mnohými netušená moc, priťahujúca k sebe rovnaké sily, podobne ako nikdy nezlyhávajúci magnet, rastie ako lavína. Spojená s duchovne podobnými silami pôsobí spätne, vracia sa k východisku, zasiahne pôvod, lepšie povedané pôvodcu a pozdvihne ho vysoko k Svetlu, alebo zatlačí hlbšie do bahna a špiny! Vždy podľa spôsobu, ako to pôvodca kedysi sám chcel.

Kto pozná toto stále, určite sa dostavujúce zvrtné pôsobenie, panujúce v celom stvorení, ktoré sa s neodchylnou istotou prejaví a rozvinie, ten ho vie využiť, musí ho milovať aj sa ho obávať! Tomuto oživa postupne neviditeľný svet, pretože vycitíuje zreteľne jeho pôsobenia, ktoré rozplývajú každú pochybnosť.

Človek musí pociťovať silné vlny neustálej činnosti, ktoré na neho pôsobia z veľkého vesmíru. Keď na toto len trochu dbá, nakoniec vycíti, že je ohniskom silných prúdení ako šošovka, ktorá zachytáva slnečné lúče, sústreďuje ich do jedného bodu a budí tam silu, pôsobiacu zápalne, ktorá svojím prúdením môže byť spaľujúca a ničiacia, ale tiež liečiacia, oživujúca, prinášajúca požehnanie, ako aj schopná vznietiť i blčiaci oheň!

A takými šošovkami ste aj vy, schopní svojím chcením tieto neviditeľné, vás sahadujúce prúdy síl sústrediť a zosilnené vysielat' na dobré alebo zlé účely, aby ľudstvu priniesli požehnanie alebo aj skazu. Nimi môžeme a máme zapalovať planúci oheň v dušiach, plameň nadšenia pre dobro, pre ušľachtilosť a pre zdokonalenie!

K tomu patrí len sila chcenia, ktorá činí človeka v určitom zmysle pánom vo

5. PREBUĎTE SA!

stvoreni pri urcovaní svojho vlastného osudu. Jeho vlastné chcenie prináša mu buď zničenie alebo spásu! Dostane odmenu alebo trest s neúprosnou istotou.

No nebojte sa, že táto vedomosť vás odvedie od Stvoriteľa, že oslabí vašu doterajšiu vieru. Naopak! Znalosť týchto večných zákonov, ktoré môžete využiť, odhalí vám celé dielo stvorenia ešte omnoho vznešenejším a núti hlbšie bádajúceho zbožne pokľaknúť pred jeho veľkosťou!

Potom nikdy nebude človek chcieť niečo zlé. Siahne s radosťou po najlepšej, pre neho existujúcej opore: po láske! Po láske k celému veľkolepému stvoreniu, láske k blížnemu, aby ho takto viedla nahor, k nádhere tohto pôžitku, tohto vedomia sily.